

Markétka a kouzelná zvířátka

Zlatá rybka

E. D. Bakerová

FRAGMENT

Markétka a kouzelná zvířátka Zlatá rybka

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

E. D. Bakerová

Markétka a kouzelná zvířátka – Zlatá rybka – e-kniha
Copyright © Albatros Media, a. s., 2020

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

Markétka a kouzelná zvířátka

Zlatá rybka

Napsala
E. D. Bakerová

Ilustrace
Lisa Manuzaková

FRAGMENT

*Tuto knihu věnuji svému tátovi,
který mě naučil rybařit a zanechal
mi spoustu krásných vzpomínek
na společné sezení u řeky
s rybářskými pruty v rukách.*

Text copyright © 2017 by E. D. Baker
Illustration copyright © Lisa Munzak, 2017
Translation © Irena Lněničková, 2020

ISBN tištěné verze 978-80-253-4541-2
ISBN e-knihy 978-80-253-4595-5

Kapitola první

Markétčina nevlastní matka Zelia zamíchala horkou mýdlovou vodu. Vyndala košile a ponořila je do druhého škopku. Studená voda stříkla Markétce do obličeje.

„To je poslední prádlo,“ řekla

Zelia. „Vyždímej zbytek věcí. Jdu připravit oběd. Až to pověsíš, přijď se najíst. Dávej pozor, ať ti nic nespadne. Jestli se něco ušpiní, budeš to prát znovu.“

Markétka přikývla: „Dám si pozor.“

Každý týden musela pomáhat s prádlem. Její nevlastní matka měla hodně dětí, takže pořád bylo co prát. Už delší dobu, co její tatínek odešel kácet stromy na druhý konec lesa, měla Markétka hodně práce.

Strčila ruce do škopku s vymáchaným prádlem a vytáhla jednu z košil dvojčat. Vyždímala ji a pověsila na šňůru. Jak z košile odkapávala voda, udělala se pod ní na zemi pěkná louže bláta.

Tentokrát byla Markétka velice opatrná, aby nic neupustila a necourala vyprané oblečení po zemi. Všechno pořádně připevnila, takže nic nespadlo. Pěkně se při tom zmáčela, ale prádlo zůstalo čisté. Svůj zápisník o kouzelných bytos-

tech si během praní nechávala na bezpečném místě.

Když byl oběd na stole, zavolala Zelia ostatní děti ke stolu. Markétka ještě neměla hotovo, a tak začala pospíchat. Po takové práci jí vždy pěkně vyhládlo.

Zrovna věšela poslední košili, když najednou uslyšela šumění křídel. Pět létajících vepříků si poletovalo nad vrcholky stromů. Přistáli v blátě přímo pod čistým prádlem.

„To ne!“ zpanikařila Markétka. Vepřící si začali hrát v bahně a cákali ho všude kolem sebe. „Běžte pryč! Přestaňte!“ volala zoufale. Oni ale dál stříkali bláto na sebe, kolem sebe i na prádlo. Markétka to bude muset všechno znovu vyprat!

Snažila se vepříky zahnat, ale vždycky jí ulétli. Aby toho nebylo málo, honili se mezi sebou, a tak zamazali prádlo ještě víc.

Markétka byla zoufalá. Co teď? Na jednu stranu se jí líbilo je pozo-

rovat, ale kvůli prádlu bude mít velké potíže. Vytáhla svůj kouzelný náhrdelník s růžkem jednorožce. Kéž by to fungovalo i na ty nezbedy!

„Kšá, běžte pryč!“ křičela na ně.

Když ani to nepomohlo, začala po nich házet kameny. To je konečně zastrašilo a odletěli.

Zrovna v tu chvíli, když Markétka házela kameny, vyšla Zelia ven. Létaající vepříky však už neviděla.

„Co to zas vyvádíš?“ rozčilovala se. „A co to prádlo?“

„Odháněla jsem létající vepříky,“ vysvětlovala Markétka. „Zamazali prádlo.“

„Létající vepříky? Aha!“ podivila se Zelia. „Markéto, ty lžeš čím dál víc. Nic takového jako létající prasata neexistuje!“

„Ale oni tu opravdu byli!“ bránila se Markétka. „Odletěli chvíli před tím, než jsi vyšla ven.“

„Jediné, co jsem viděla, bylo, jak házíš kameny na vyprané prádlo. Žádná prasata!“ rozčilovala se ma-